

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 8 DE FEBRER DEL 2019 | Número 27

PÀG. 3 | SIMÓ GRAS

Abusos, ningú ha dit que seria fàcil

PÀG. 14 | FEMINISME

"Les dones som Església,
la construïm i la sostenim"

PÀG. 17 | PROVINCIAL JESUÏTES

Sobre Catalunya: "Hem de continuar
treballant per la reconciliació"

PÀG. 20 | APOSTOLAT SEGLAR

Nova escola d'acompanyament
per a laics

PÀG. 22 | SANT PERE DE LES PUEL·LES

Amistats que sostenen monestirs

PÀG. 24 | ESCOLA CRISTIANA

"Paraula de Mestre,
sembradors d'Evangeli"

Perdó i contra el silenci | PÀG. 8

PÒRTIC

Diverses personalitats eclesiàstiques han hagut de demanar perdó els darrers dies. Perdó pel que no s'havia fet prou bé i perdó en nom propi o d'altres que en el passat no havien actuat correctament. Però els casos més recents també han destapat un silenci col·lectiu que ha durat massa anys. Per això, és molt positiva la crida que han fet les diverses institucions afectades a rebre informació dels casos que fins ara no s'havien denunciat. Ara serà important donar-hi la resposta adequada. Que trencar el silenci serveixi d'alguna cosa més que per omplir titulars.

SUMARI

3 Panoràmica

Abusos, ningú ha dit que seria fàcil Per Simó Gras
El futur del sagrament de la penitència, per Josep Lligadas

8-27 Actualitat

Montserrat demana perdó i lamenta la sospita generalitzada
Omella: "Demanem perdó pels qui han entelat la bellesa de la Vida Consagrada"
Els Pets: "La pederàstia no és exclusiva dels capellans"
"Les dones som Església, la construïm i la sostenim"
Provincial dels Jesuïtes sobre Catalunya: "Hem de continuar treballant per la reconciliació"
L'Apostolat Seglar català crea una Escola d'Acompanyament per a laics
Amistats que sostenen monestirs
"Paraula de Mestre, sembradors d'Evangelí"

28 Recull de premsa | Denúncies obertes per presumptes abusos - Jubilació del bisbe Pujol

29 Agenda | Experiències de voluntariat - Jornades pedagògiques - Congrés de confraries

31 La setmana a les xarxes

Abusos, ningú ha dit que seria fàcil

Per Simó Gras
a l'opinió publicada

“Jesús ens va prometre una vida plena, no pas una vida fàcil. Si el Fill de Déu va viure amb la complexitat i la duresa amb què va viure, com volem que la nostra vida personal, i com a Església, sigui fàcil o un camí de roses? I diria més, si a Jesús la vida li va ser complicada, quan Ell era l'home sense culpa, com no serà més complicada la nostra, que a més de la complexitat, hi hem d'afegir el nostre propi pecat i la responsabilitat de les nostres decisions, no sempre encertades.

Dic això, no perquè no cregui que aquest món i aquests temps no estiguin plens d'oportunitats i de moments bons, bonics i feliços. És ben cert que viure la vida amb Jesús és viure-la d'una manera plena, i per tant, curulla de benaurança

i vitalitat! Tot això ho dic perquè no vull al·ludir el fet que el moment que vivim com Església és complex: la situació diocesana es troba en un moment de canvis, i no només episcopals, també canvis profunds en la seva estructuració i base; veiem amb dolor desercions anònimes i silencioses d'entitats, persones, i realitats d'Església que van diluint o abandonant la seva vida i identitat cristiana; se'ns clava al cor el que llegim en titulars periodístics que ens parlen de delictes de pederàstia o altres abusos perpetrats per preveres o altres cristians, sumant-hi les dificultats que troba la institució eclesial per resoldre-ho adequadament; també observem amb tristesa les tensions intraeclesials entre grups, faccions i pensaments, que podrien ser viscuts com a riquesa i complementarietat,

però habitualment es mostren com a lluites caïnites...

Aquest editorial és perquè vull que sapigueu que el dolor que pugueu sentir com a cristians de Montblanc: quan a vegades heu d'acotar el cap a converses del bar; quan als grups de whatsapp no sabeu com reaccionar quan corren riotes del que som com a catòlics; quan a la feina us demanen explicacions del que surt a les notícies sobre l'Església com si vosaltres en fóssiu els responsables o en fóssiu els portaveus; quan als sopars amb amics sou blanc de comentaris o interpel·lacions; quan a la família us pregunten per què encara aneu a la parrò-

quia...; aquest dolor, desconcert, cansament i tristesa, és també el meu, i el de la majoria dels membres de la gran família de l'Església, gràcies a Déu!

Cal que no oblidem, i ho vull subratllar, que tota circumstància de crisi és una oportunitat, i això no només és un dir. Sabem que val la pena seguir Crist (i tant que val la pena!, diré més, és l'únic que val la pena!). Ningú ens ha dit que fos fàcil ser cristià, el que sí que ens han dit és que si ho vivim amb profunditat, i això passa necessàriament per la família que és l'Església, no només val la pena, sinó que omple la vida d'una saba plena de vitalitat, pau, fortalesa, ale-

gria, dona fruit i fruit en abundància. Saber-ho ens ha de donar aquella perspectiva necessària per viure el moment present més al costat de la creu de Jesús, i per tant, alimentats pels sagraments, i acompanyats de Maria, la mare de l'Església santa.

Desitjo de tot cor que visquem aquest moment com un repte per créixer en fermesa i radicalitat evangèlica i eclesial. Il·luminats pels grans sants de l'Església siguem ferment per una renovada fornada de cristians”.

SIMÓ GRAS I SOLÉ, PREVERE DE TARRAGONA I PLEBÀ
DE MONTBLANC | [LLEGIR AL WEB](#)

El futur del sagrament de la penitència

Per Josep Lligadas
a Una font que raja sempre

Als inicis de l'Església, el sagrament amb el qual es considerava que els pecats quedaven perdonats era el baptisme. El cristià, un cop batejat, se suposava que es disposava a dur una vida en la qual no hi hauria actuacions que poguessin trencar radicalment la unió amb Déu, i per tant no calia pensar en què s'havia de fer, per exemple, si un cristià matava una altra persona. Un cristià, es pensava, això no ho faria mai.

Però va resultar que sí. Eren tres les actuacions en què més clar quedava que un cristià trencava radicalment la seva fidelitat cristiana: l'homicidi, l'adulteri, i una tercera actuació que en època de persecucions certament que es donava: l'apostasia, el renegar de la pròpia fe. No eren només aquestes, n'hi havia de més

imprecises però que també es consideraven incompatibles amb la fe. I va ser davant d'aquesta constatació de que la fidelitat cristiana no estava assegurada per molt que un s'hagués batejat, que, després de bastants dubtes, es va implantar el que en definitiva era considerat com una mena de "segon baptisme": al creient que havia pecat d'aquesta manera, se l'excloïa de la comunitat, se li exigia un temps de penitència i al final podia tornar.

Després, però, la cosa es va anar ampliant. A partir d'una mena de desig de perfecció cultivat sobretot pels monjos, es van anar fent catàlegs de pecats, greus i menys greus, i es va anar considerant important confessar-se'n a un capellà, com a representant de l'Església, amb

freqüència. Fins i tot en un cert moment es va considerar que no es podia combregar si un no es confessava abans, encara que no hagués comès cap pecat dels que signifiquen la ruptura radical amb Déu.

L'exageració en tot aquest procés, el rebuig que provoca el control de les consciències que la confessió dels pecats ha comportat sovint, i la pèrdua de credibilitat respecte al que segons la doctrina oficial de l'Església s'ha de considerar pecat, ha provocat el desprestigi del sagrament i l'allunyament d'ell de la majoria dels cristians. I la pregunta seria: ¿és recuperable, el sagrament de la penitència, per a la majoria del poble cristià?

Jo crec que hi ha un nivell en què el sagrament manté tot el seu valor: quan un cristià ha actuat de tal manera que ha trencat radicalment amb el projecte de Déu. L'homicidi, o el tràfic d'armes, o l'opressió dels pobres i dels febles serien, sens dubte, exemples poc discutibles d'aquest fet. El cristià que fa coses d'aquestes, ha de tenir clar que així no pot considerar-se membre de la comunitat cristiana; i per tornar-ho a ser, li cal una reconciliació personal i eclesial explícita. El pro-

blema és saber quan es dona aquesta situació, més enllà de casos indiscutibles com aquests que he dit. Com dèiem la setmana passada, la manera com l'Església planteja la seva doctrina oficial, no ajuda gaire a aclarir una qüestió tan rellevant.

També hi ha un altre nivell en què el sagrament manté tot el valor: el de les persones a les quals celebrar el sagrament de manera individual els va bé. Així de senzill. Expressar visiblement, personalment, la pròpia condició pecadora davant d'un capellà, poder-ne parlar llargament o breument, i celebrar que Déu em perdona també de manera visible, és, sens dubte, una bona cosa. A molts els pot ajudar en el seu creixement cristià. I cadascú hauria de pensar si no li seria bo, de tant en tant, recórrer a aquesta pràctica. Però en tot cas, no es pot considerar que tots els cristians hagin de acostar-se al perdó de Déu d'aquesta manera específica.

I la pregunta és què passa amb la resta de cristians. ¿Els bastarà el perdó que es rep en el fons del cor, o en l'amor als altres, o en la comunió amb el cos i la sang de Crist en l'Eucaristia, de què parlàvem la setmana passada? A mi em

sembla que és bo expressar la nostra petició de perdó i la nostra celebració d'aquest perdó d'una manera més específica i visible. ¿Però com? Quan després del Concili Vaticà II es va reformar el ritual del sagrament de la penitència es van fixar tres fórmules possibles: la celebració individual, la celebració comunitària amb confessió i absolució individual, i la celebració comunitària amb absolució general. La tercera fórmula va quallar de seguida a molts llocs. Consistia en unes lectures i una homilia, un espai d'examen de consciència, una pregària solemne en què el prevere donava l'absolució, i una acció de gràcies. Aquest tipus de celebració es feia, sobretot, just abans de Nadal i just abans de Pasqua, i creava un molt bon clima de reconeixement del pecat i de consciència del perdó que Déu dona.

Al cap d'un temps, però, al Vaticà es van espantar perquè devien pensar que aquest tipus de celebració "abaratia" el perdó de Déu i va dir que aquella tercera fórmula només servia per a casos d'urgència (cosa sense gaire cap ni peus, perquè en un "cas d'urgència", no sembla que hi hagi d'haver temps d'anar a buscar un ritual ni de fer els ritus que el ritual preveu...). La ce-

lebració comunitària, es va dir, ha de ser amb confessió dels pecats individual i absolució individual.

Aquesta nova normativa es va anar implantant, però va baixar molt el nombre de participants en les celebracions comunitàries. I, com van dir els bisbes suïssos quan el Vaticà va exigir la supressió de la tercera fórmula, molts cristians es van quedar sense un moment explícit de visibilització de la consciència del pecat i del perdó de Déu.

Ja he dit abans que crec que els pecats que trenquen la comunió amb Déu reclamen una reconciliació personal i eclesial explícita. Però aquests casos, contra el que sembla pressupo-

sar encara ara la doctrina oficial de l'Església, no es donen mai en la vida de la majoria de cristians, de manera que a la majoria de cristians no els cal una celebració personal del sagrament. Però en canvi, per a aquesta majoria, tenir unes ocasions en moments cabdals de l'any en què reconeguem que, malgrat que no pequem greument, sí que pequem, i que ens cal rebre el perdó de Déu, ens faria créixer com a cristians. I la celebració comunitària de la penitència amb absolució general ens oferia aquesta possibilitat. Eliminar-la ha estat, crec, un greu error. Tant de bo que els responsables de l'Església se n'adonessin i es pogués recuperar.

Montserrat demana perdó i lamenta la sospita generalitzada

Tres vegades ha demanat perdó l'abat de Montserrat en nom de la comunitat. En la missa conventual d'aquest diumenge l'abat **Josep Maria Soler** no ha eludit les acusacions d'abusos a

menors que s'han conegut aquests dies d'un monjo de la comunitat mort fa deu anys. "Els meus germans de comunitat i jo mateix demanem humilment perdó a les víctimes", ha dit en

una homilia emmarcada en els "defectes, pecats i febleses" dels qui van a cercar a Jesús i del mateixa comunitat monàstica. Per això, ha ofert el suport de la comunitat a les víctimes. Per la seva tasca d'acompanyament personal a centenars de persones ha assegurat: "Sabem quin dolor causa".

L'abat Soler també ha demanat "perdó a totes les persones a qui el coneixement d'aquests fets ha pogut escandalitzar o fer perdre confiança en institucions d'Església". I finalment ha demanat "perdó per les coses que en el passat, a Montserrat, no s'hagin pogut fer prou bé i hagin pogut facilitar comportaments indignes".

Alhora, l'abat ha assegurat que "ens han dolgut certes expressions aparegudes en alguns mitjans que semblava que estenien la sospita d'agressors sexuals al conjunt dels monjos". Ha agraït les nombroses mostres de suport rebudes aquests dies que "valoren el treball i l'aportació de Montserrat i aprecien la fidelitat global de la comunitat als seus compromisos monàstics". També s'ha solidaritzat amb altres entitats eclesials que han d'afrontar els mateixos problemes. "Reconèixer la veritat ens farà lliures", ha conclòs.

L'abat ha presidit la celebració acompanyat de l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, secretari de la conferència Episcopal Tarraconense que ha fet costat de manera significativa a la comunitat. La celebració coincideix amb un dia solemne en el calendari anual de l'Abadia de Montserrat, celebrant els 427 anys de la dedicació de la basílica.

En l'homilia ha refermat "la voluntat de transparència total" en espera que finalitzin els treballs de **comissió** que ha d'investigar els fets ara denunciats: "Tenim les eines necessàries per aclarir els fets i atendre les víctimes d'una manera justa i evangèlica".

Homilia del Pare Abat Josep M. Soler

3 de febrer de 2019. Solemnitat de la Dedicació de la Basílica (Is 56, 1.6-7 / He 12, 18-19.22-24 / Lc 19 1-10)

Estimat Sr. Arquebisbe; estimats germans i germanes:

Jesús entra a casa de Zaqueu. Jesús, ja ho sabem, és el Fill de Déu, tot santedat, tot amor generós, que ha vingut a portar el perdó, la pau, la

llum, la vida. Ha vingut a "buscar i a salvar allò que era perdut".

Zaqueu és un cobrador d'impostos (un "publicà" que diuen altres traduccions). S'ha fet ric a base d'explotar els altres cobrant-los més del que calia. En la consideració social de l'època, era vist com un pecador públic i com un col·laboracionista del poder romà ocupant.

Malgrat això, Jesús vol entrar a casa seva. Vol tenir-hi una conversa tot compartint l'àpat. I, això, evidentment, era mal vist. Una mestre espiritual no podia tenir aquests contactes. Per això l'acusaran de ser "amic de publicans i prostitutes, amic de pecadors. Ha anat a allotjar-se a casa d'un pecador", diuen. I això el fa impur, pensen.

Però, Jesús no té prejudicis i entra a casa de Zaqueu, el pecador, i menja amb els seus amics, que devien ser si fa no fa com ell. D'aquesta manera, Jesús porta la salvació a aquella casa. I Zaqueu es converteix.

Poc abans d'aquest episodi, Jesús havia dit: "que n'és, de difícil, que un ric entri en el Regne

de Déu. És més fàcil que un camell entri pel forat d'una agulla, que no pas un ric entri al Regne de Déu". La gent se n'havia estranyat i deia: "aleshores qui pot salvar-se?" I Jesús els havia respost: "allò que és impossible als homes és possible a Déu" (Lc 18, 24-30). A casa de Zaqueu es veu com Déu fa possible la salvació també per un ric que ha guanyat els diners extorsionant els altres, si aquest es converteix i reparteix la seva riquesa en bé dels altres.

Zaqueu, doncs, acollint joiosament la paraula de Jesús es converteix, rep el perdó del seu mal comportament i s'encamina cap a la salvació en el Regne de Déu. Per això restitueix el que havia pres injustament i ajuda els necessitats amb una gran generositat.

Jesús entra a casa de Zaqueu. El sant, el Fill de Déu, a la casa de persones febles i pecadores per portar-hi la salvació. També el dia de la dedicació d'aquesta basílica, avui fa 427 anys, va entrar en aquesta casa per portar-hi la salvació amb la seva Paraula i els seus sagraments. Entrava en una casa on prega una comunitat de monjos febles i pecadors. Sant Benet mateix recorda que la comunitat està formada per "ani-

mes malaltieses” que necessiten esmenar-se i progressar (RB 2, 39-40; 27, 6;). Amb la dedicació, Jesús entrava, també, en una casa on milers i milers de pelegrins acuden amb les seves fragilitats, les seves foscos i el seu pecat i això unit amb el seu desig de millorar i de trobar la guarició, la salvació.

En la visió idealitzada de molts, el monestir és un lloc d’homes i dones sants. En canvi, en la realitat, ja en temps de sant Benet, un monestir és una comunitat d’homes o dones que volen treballar-se espiritualment per anar superant els seus defectes, els seus mals comportaments i els seus pecats (cf. RB 7, 70). I, a més, volen acudir a l’obertura sincera del cor a un pare espiritual (RB 7, 44-48; 45, 5-6). Malgrat totes les febleses i pecats, Jesús no abandona. Continua present enmig dels monjos i del pelegrins amb la seva crida constant a la conversió, amb el seu perdó, amb la seva gràcia a favor de monjos, escolans i pelegrins.

Demanem perdó

Aquests darrers dies, els mitjans de comunicació han parlat d’alguns fets passats d’abusos a menors per part d’homes de l’Església, que són

totalment contraris a la vocació rebuda. Entre ells, han parlat d’un monjo de Montserrat, difunt de fa deu anys. Aquests fets denunciats han colpit tothom, també i d’una manera molt intensa la nostra comunitat.

Davant d’aquests fets, els meus germans de comunitat i jo mateix demanem humilment perdó a les víctimes; ens solidaritzem amb el seu dolor i els oferim el suport de la comunitat. Els abusos sexuals a menors per part de persones consagrades a Déu ens dolent profundament perquè fereixen la part més vulnerable de les víctimes i traïxen la confiança que havien posat en ells. En l’acolliment pastoral a tanta gent que fem a Montserrat sabem quin dolor es causa i com costa de cicatritzar les ferides.

Demanem perdó, també, a totes les persones a qui el coneixement d’aquests fets ha pogut escandalitzar o fer perdre confiança en institucions d’Església. Demanem perdó, encara, per les coses que en el passat, a Montserrat, no s’hagin pogut fer prou bé i hagin pogut facilitar comportaments indignes.

Reiterem, una vegada més, la nostra condem-

na rotunda a qualsevol tipus d’abús realitzat a menors. I expressem, també, la nostra voluntat de transparència total. Per això, hem creat una comissió externa que analitzi els casos que es puguin denunciar. I després actuarem en conseqüència, donarem els resultats de la investigació de la comissió tot seguint el protocol establert pel Papa Francesc i per les nostres Esglésies particulars. Tenim, doncs, les eines necessàries per aclarir els fets i atendre les víctimes d’una manera justa i evangèlica.

Volem agrair, a més, les moltíssimes mostres de suport i d’amistat que, més enllà d’uns fets concrets negatius que hi pugui haver hagut, valoren el treball i l’aportació de Montserrat i aprecien la fidelitat global de la comunitat als seus compromisos monàstics. En aquest sentit, puc dir que ens han dolgut certes expressions aparegudes en alguns mitjans que semblava que estenien la sospita d’agressors sexuals al conjunt dels monjos. Ho hem viscut amb humilitat i sentint-nos solidaris amb altres entitats eclesials que aquestes setmanes es troben o s’han trobat amb situacions semblants.

Els abusos són un problema que s’ha donat

també en l'Església i que cal afrontar amb decisió segons les directrius donades per la Santa Seu, malgrat les dificultats, amb esperit de confiança i d'una manera esperançada. Perquè reconèixer la veritat ens farà lliures (cf. Jo 8, 32). En aquesta tasca tan important Montserrat sempre hi serà present.

Us demano, finalment, que continueu pregant per nosaltres perquè siguem humils i bons monjos, i perquè Montserrat pugui continuar essent un lloc de veneració i lloança de la Mare de Déu i d'anunci creïble de l'Evangeli de la misericòrdia tal com ho va començar a ser el dia que, per mitjà de la dedicació, Jesús va entrar

en aquesta casa. I tal com ho renova la celebració de l'eucaristia.

Abat Josep M. Soler

Omella: “Demanem perdó pels qui han entelat la bellesa de la Vida Consagrada”

El cardenal Joan Josep Omella ha presidit aquest dissabte la celebració de la **Jornada de la Vida Consagrada** a la Catedral de Barcelona. En l'homilia, ha donat “gràcies a Déu pel tresor de la Vida Consagrada” però també ha fet un incís per demanar perdó “pels qui no hi han estat fidels”. “És veritat que hi ha persones que han entelat la bellesa de la vida consagrada. I en demanem perdó, també pels preveres i els bisbes, tots els consagrats”, ha dit a la Catedral.

L'arquebisbe de Barcelona ha destacat especialment “quanta santedat i quanta entrega generosa hi ha a la Vida Consagrada”. I la seva “diversitat, on tot és gràcia”, recordant especialment la vida contemplativa i els missioners.

Omella també ha subscrit la intervenció inicial del president de la Unió de Religiosos de

Catalunya, **Màxim Muñoz**, sobre el lema de la Jornada d'aquest any: “La Vida Consagrada, presència de l'amor de Déu”. Muñoz ha remarcat que hem de “tenir molt clar que l'important no és tant l'**activitat** que fem, sinó sobretot la paraula, el gest, el somriure, l'abraçada, la mirada que transmet l'amor que el Pare té per cada persona”.

En l'eucaristia s'han reunit religiosos i religioses de diverses congregacions per celebrar la Jornada Mundial de la Vida Consagrada que es fa cada any el dia de la Candelera. En la celebració es renoven els públicament els vots dels religiosos. A Catalunya es fan aquest dies diverses **trobades** diocesanes coincidint amb la Jornada.

Els Pets: “La pederàstia no és exclusiva dels capellans”

Després de la polèmica dels abusos a menors de l'antic rector de Constantí, el grup musical Els Pets han fet una nota en el perfil de Facebook oficial en el que reconeixen que estan “una mica aclaparats” i que “no ens imaginàvem que aquest tema portaria tanta cua”.

El text assegura que amb la cançó que va dedicar als abusos que va patir a Constantí el bateria del grup, **Joan Reig**, “no era tan important qui havia patit els abusos com que a dia d'avui encara estan passant”. Per això, afegeixen que “la pederàstia no és exclusiva dels capellans i que hi ha capellans que fan una feina admirable” i que l'objectiu és “que desaparegui la prescripció dels delictes sexuals, és el primer pas per erradicar aquesta xacra maligna”.

En el cas de l'Església, argumenten que “l'encobriment dels estaments eclesiàstics i la seva hipocresia amagant el problema és el que fan

d'aquest problema una xacra difícil de superar”.

Per diverses coincidències, el tema musical que parlava d'uns abusos patits fa dècades pel bateria del grup ha acabat provocant una comoció a Constantí. El tema va impulsar a altres víctimes a posar noms i cognoms al **mossèn**, i a explicar com un fet conegut per tothom sempre va ser **silenciat**, amagat i mai denunciat.

Posteriorment, ha transcendit que dos capellans de l'arquebisbat de Tarragona, també havien estat investigats per presumptes abusos. Un era l'actual rector de Constantí, que ha **abandonat** el càrrec aquest dimarts. I l'altre sacerdot és **fill** de Constantí.

“Les dones som Església, la construïm i la sostenim”

Ningú qüestiona la ingent tasca de les dones a l'Església, però sí la seva visibilitat pública. L'estructura eclesial dificulta encara la igualtat de gènere. No només pel que fa a l'exercici dels ministeris, sinó també en la participació de llocs de responsabilitat i la prèdica del seu pensament teològic i espiritual. És el diagnòstic compartit de la teresiana i activista social **Viqui Molins** i la teòloga **Neus Forcano**. N'han parlat a Barcelona aquest dilluns al vespre durant el diàleg 'Cap a un 8 de març dins l'Església', moderat per la periodista **Montse Santolino** i organitzat dins del Cicle dels Dilluns dels drets humans, que convoquen Cristianisme i Justícia, Mans Unides i Justícia i Pau.

“El Regne és tota una manera de viure, on homes i dones treballem en conjunt; si vivim des de la idea del Regne, vivim des de la igualtat”,

ha apuntat la religiosa M. Victòria Molins en la seva intervenció. La impulsora de l'Hospital de campanya a l'església de Santa Anna ha dissociat el poder de les aspiracions del moviment feminista. Per a ella, l'Evangelí de Jesús s'ha de viure en clau de servei.

El poder dels talents i la veu pública

“Hauríem de canviar la idea de poder com a capacitat de ser eficaç”, ha matisat Neus Forcano. La professora filòloga i professora de Llengua i Literatura, que també és membre de l'**Associació Europea de Dones per a la Recerca Teològica**, ha alertat sobre el perill del determinisme biològic: “Si tinc uns talents concrets, he de poder-los oferir al món; no poden reduir-nos només a la domus o a la família”. Així ha defensat que “tenir poder és ser escoltats i escoltades”.

Forcano s'ha fixat en la projecció pública de la veu de les dones: "La nostra cultura atorga més autoritat i poder a les veus greus i masculines". Un rerefons que "tenim molt interioritzat" i que fa que avui "les veus de les dones no se sentin en l'esfera pública".

La teresiana Viqui Molins s'ha identificat amb la vocació de les profetesses i ha subratllat també la necessitat d'escoltar la veu de la dona dins l'Església. Per fer-ho s'ha servit de la figura de **Teresa de Jesús**: "La meva patrona, la meva amiga, la meva mare, ja al segle XVI Teresa de Àvila va ser una pionera del feminisme a l'Església". S'ha referit en concret al seu magisteri espiritual, la llibertat per contradir autoritats -"sovint masculines"-, i el seu treball en defensa de la dona.

Molins, que és autora de més de seixanta llibres sobre pobresa i marginació, ha atribuït el seu feminisme al Concili Vaticà II: "La meva conversió està més a prop de la teologia de l'alliberament, que té un paper fonamental en el respecte a la dona i als pobres".

De la piràmide a la comunitat

Mirant el passat recent, Viqui Molins ha valorat

les millores viscudes en relació a la dona a l'Església. "Fa uns anys no podia ni parlar davant de capellans", ha apuntat. I mirant endavant, ha proposat afrontar "tres qüestions innovadores": el magisteri teològic i espiritual de les dones, la seva llibertat d'esperit i que participin dels llocs de responsabilitat.

La religiosa creu que aquest darrer punt "és on estem més endarrerits". Com a alternativa ha reivindicat "passar d'una Església piramidal a una estructura més comunitària". I amb convenciment, hi ha afegit: "Si l'Església canviés d'estructura, nosaltres tindriem un lloc molt important en aquestes comunitats", ha dit.

Ha posat com a exemple les primeres comunitats cristianes i la necessitat de passar "d'una Església per sobre de tot" a apostar "per un Jesús per sobre de tot". I, amb l'exemple de Maria Magdalena, ha dit que "quan parlem de Jesús, la dona té un paper meravellós".

Dones que sostenen l'Església

El torn obert de paraula ha portat el públic a re-passar la tasca ingent que porten a terme moltes dones en diversos serveis eclesials. "Les dones

som Església, la construïm i la sostenim", ha reafirmat Forcano. Però també ha assenyalat que "no podem ser il·lusos" i que "en algun moment ens tocarà denunciar i criticar perquè aquestes estructures de poder hi són i trepitgen fort".

"Dins de l'Església el 8 de març de l'any passat vam veure posicionaments molt contraris", ha dit la periodista Montse Santolino en obrir el debat. Ha comparat així **les paraules de dos bisbes** amb motiu de la vaga del 8-M. Per una banda, el bisbe de Donosti, **José Ignacio Munilla**, va titllar les feministes d'"endimoniades"; i per una altra, l'arquebisbe de Madrid, **Carlos Osoro**, va defensar que "la Verge Maria també faria vaga el 8 de març".

Santolino ha assenyalat que **el papa Francesc** també manté "una certa ambigüitat respecte aquest tema". Ha dit que condemna la violència a les dones, però, fa servir "arguments que parlen del feminisme com una amenaça". En aquest escenari, la periodista ha reivindicat la feina de les "dones amb autoritat espiritual" i ha preguntat a l'auditori "quines són les prioritats per avançar cap a una igualtat efectiva dins l'Església".

El compromís del feminisme

En el seu anàlisi, Neus Forcano ha subratllat que “el feminisme té un vessant de compromís i d’acció”. Aquest moviment reivindicatiu, per exemple, ha teixit històricament complicitats amb el moviment obrer. Així mateix, ha definit la teologia feminista com a “teologia contextual, encarnada”.

En aquesta línia ha dit que “si es parla de feminisme hauríem d’aspirar a que la veu pública de la dona no sigui només per a ser tractades com a víctimes”. Com a referència positiva, la professora ha descrit la **trobada de Jesús amb la samaritana** al pou de Jacob: “La samaritana és totalment conscient que Jesús està transgredint els codis, però la conversa tira endavant”.

És així com “la samaritana trenca barreres ètniques, socials i religioses”. En ella es produeix un reconeixement individual que li permet sortir a predicar allò que ha viscut. En llenguatge d’avui: una dona apoderada.

LAURA MOR -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

Provincial dels Jesuïtes sobre Catalunya: “Hem de continuar treballant per la reconciliació”

El provincial dels Jesuïtes a Espanya ha fet pública una **carta circular** en la que demana la implicació de tota la comunitat religiosa per trobar una sortida a l'actual situació política catalana. El provincial **Antonio J. España** insisteix en “continuar treballant per la reconciliació i seguir mesurant les declaracions públiques en una societat que tendeix a la polarització”. Per això, agraeix als jesuïtes “la prudència que ha protagonitzat la nostra presència pública i privada en aquests últims mesos” que “no han fomentat el conflicte o la polarització, sinó la trobada i la reconciliació”.

España destaca les diverses iniciatives promogudes per la Companyia de Jesús que “han demostrat que el diàleg és possible, quan un no pretén d'entrada convèncer, sinó escoltar i comprendre”. També remarca que “la nostra

presència en un ampli nombre d'institucions al llarg de la geografia d'Espanya ens permet tenir, en el nostre si, la mateixa pluralitat que existeix a la societat” i que es tracta de “no caure en un silenci respectuós o en una confrontació oberta”.

Finalment, anima als jesuïtes a “dialogar des de la diferència i la pluralitat” través de les institucions universitàries i els centres fe-cultura-justícia propis. En aquesta línia de treball, el passat mes de juny es va **publicar** un document promogut conjuntament pels centres d'estudi i reflexió Cristianisme i Justícia, de Barcelona, i EntreParéntesis, de Madrid.

Aquest és el text de la circular de provincial de la Companyia de Jesús a Espanya:

Reflexió en clau de Província sobre la qüestió territorial i social de Catalunya

Benvolguts companys jesuïtes i amics i amigues en el Senyor:

Fa més d'un any, el dia 11 d'octubre de 2017, vaig dirigir una carta als jesuïtes de la Província intentant fer una valoració ponderada del que estava succeint a Catalunya. En ella animava tots a ser agents de reconciliació, en les seves diferents dimensions i vessants, ajudant a comprendre la complexitat dels esdeveniments i treballant a l'específica missió de la Companyia de Jesús de reconciliar els desavinguts.

Sant Pau afirma que Déu ens ha reconciliat amb ell per mitjà del Messies i ens va encomanar el ministeri de la reconciliació (2Co 5, 19). Aquesta reconciliació amb Déu, transcendent i part de la història de la salvació, està cridada a encarnar-se a l'aquí i l'ara de cada societat i de cada època; i, necessàriament, ha de reflectir-se en la capacitat per a la trobada i el diàleg de tots aquells, que ens reconeixem seguidors de l'evangeli del seu Fill, i som cridats a col·laborar amb Ell a la seva missió.

Escriure de nou sobre aquest tema obeeix al fet que s'acosta la data de l'inici del judici pel *Procés* al Tribunal Suprem, i és possible, fins i tot probable, que s'exacerbin de nou els sentiments, les conviccions i les sensibilitats. Hi ha algunes qüestions, com la llarga estada a la presó preventiva dels encausats, entre d'altres, que no han contribuït a suavitzar els ànims i a reduir la crispació. Els problemes, les diferents perspectives i les ferides obertes a la societat segueixen estant aquí de forma més explícita o latent, encara que, en alguns contextos, no s'estigui parlant avui d'aquest problema amb la intensitat i la vehemència d'altres moments. En aquest sentit, un cert tedi i indiferència s'ha pogut instal·lar en una bona part d'Espanya, però la realitat és que aquest tema ens afecta a tots i no hauria de percebre's com una cosa aliena. D'altra banda, molts a Catalunya -on les tensions estan inevitablement més presents- poden tenir la impressió que no s'ha solucionat res, o que s'ha volgut imposar un tancament en fals a la demanda d'independència d'una part de la societat.

En qualsevol cas, hem de continuar treballant per la reconciliació i seguir mesurant les declaracions públiques en una societat que tendeix a

la polarització, i absolutitza afirmacions i posicionaments. A la nostra Província hi ha jesuïtes i laics amb sensibilitats, que abasten gairebé tot l'espectre polític, i no hauríem de dubtar que tots tractem de buscar amb honestedat el Regne de Déu i la coherència evangèlica. Aquesta mateixa diversitat és una prova, que cal ser molt humils a l'hora de justificar amb arguments evangèlics una possible posició política o social. Per això, us agraeixo molt la prudència que ha protagonitzat la nostra presència pública i privada en aquests últims mesos, i també que quan hem parlat d'aquest problema ho haguem fet en contextos i formats, que no han fomentat el conflicte o la polarització, sinó la trobada i la reconciliació.

En aquesta línia, al llarg del curs passat hem desenvolupat a la Província algunes experiències de diàleg entre jesuïtes, entre laics, entre laics i jesuïtes... de diferents percepcions i sensibilitats davant la situació de Catalunya. La metodologia utilitzada ens ha ajudat a abordar aquestes qüestions buscant punts de trobada i acollint la posició de l'altre. En aquestes reunions cada u ha tractat "de ser més prompte a salvar la posició dels pròxims, que no pas a condemnar-la; i si no la pot salvar, haurà d'inquirir com l'entén

l'altre, i, si l'entén malament, que el corregeixi amb amor [...] "(EE, 22). Aquestes iniciatives ens han demostrat que el diàleg és possible, quan un no pretén d'entrada convèncer, sinó escoltar i comprendre, pel qual és necessari i útil seguir cuidant espais que ens permetin una conversa profunda i constructiva, que arrenqui del que profundament més ens vincula i uneix.

Certament, en aquesta complexa situació i en totes les moltes fractures del nostre món, tenim l'oportunitat de sentir i acollir la crida a ser instruments de la reconciliació a la qual ens convida l'evangeli, i sobre la qual ha insistit la nostra última Congregació General. Com Companyia de Jesús, la nostra presència en un ampli nombre d'institucions al llarg de la geografia d'Espanya ens permet tenir, en el nostre si, la mateixa pluralitat que existeix a la societat. Però també disposem de les eines humanes, psicològiques i espirituals que ens ajuden a no caure en un silenci respectuós o en una confrontació oberta. Com a Província, hem de seguir prenent consciència de l'enorme pluralitat històrica, cultural, lingüística i identitària que tenim. Això no hauria de ser percebut com una amenaça, sinó com una gran riquesa, i cada u

ha de ser profundament respectat pel que fa a la seva identitat o identitats.

Us animo tots a continuar fent esforços per trobar-nos i dialogar des de la diferència i la pluralitat. A les nostres institucions universitàries les convido, a la mesura de les seves possibilitats, a estudiar possibles vies d'avenç a l'àmbit jurídic, econòmic, de les ciències socials o de l'anàlisi política. Els centres fe-cultura-justícia del sector de Pastoral de la Província han definit la cultura de la reconciliació com el seu àmbit de treball conjunt per al curs vinent. Hi ha molts desenvolupaments pendents per dotar de contingut a la reconciliació: les seves condicions prèvies de possibilitat, les actituds personals a treballar en cadascun de nosaltres, la relació que ha de donar-se entre la reconciliació i la cultura de la no-violència i de la pau... no deixeu de compartir amb tots els fruits d'aquest treball i reflexió.

Us segueixo convidant a que siguem molt curiosos amb l'ús del llenguatge. Darrerament, termes com "conflicte", "desafiament", "presos polítics", "polítics presos", "patriotisme", "radicalisme", "feixisme", "colpisme", "populisme"... han cobrat carta de ciutadania i s'usen amb la intenció

d'aixecar murs i establir fronteres. Tant de bo trobem camins per expressar-nos d'una manera que no susciti, immediatament, una lògica de bons i dolents, una dialèctica d'herois i vilans o de víctimes i victimaris... Els nostres missatges, i molt més en els contextos on el treball ens situa en contacte directe amb persones de diferents sensibilitats, han de contribuir sempre a crear ponts i a generar dinàmiques de comunitat.

Encara que, com tots sabem, la qüestió territorial i social a Catalunya no és l'única realitat de la nostra societat necessitada dels efectes sanadors de la reconciliació, sí us convido que aquests dies, a la nostra pregària personal i comunitària, demanem a Déu que ens ajudi a apropar-nos a ella amb la mirada i les actituds de Jesús; i que Ell ens porti sempre a la memòria i al cor el record efectiu, que ens diu que la nostra missió és la de crear una societat més justa, més fraterna i més evangèlica.

Amb tot el meu afecte en el Senyor i la meva pregària, rebeu una salutació molt afectuosa,

ANTONIO J. ESPAÑA SÁNCHEZ, PROVINCIAL D'ESPANYA |

[LLEGIR AL WEB](#)

L'Apostolat Seglar català crea una Escola d'Acompanyament per a laics

Fa molts anys que l'Apostolat Seglar a Catalunya treballa conjuntament a través d'una comissió per acordar línies comunes de treball i accions coordinades. L'acció més visible que tiren endavant conjuntament des de fa uns sis anys és la jornada catalana d'Apostolat Seglar que fan cada any. S'han fet jornades a Sant Feliu, Terrassa o Barcelona, i el **proper 9 de febrer** tindrà lloc una nova jornada a Sant Feliu de Llobregat que porta per títol 'Acompanyar la llibertat en Crist'. També serà el tret de sortida de la nova Escola catalana d'Acompanyament per a laics.

Des dels inicis la jornada catalana ha estat dirigida a responsables de moviments, grups o consiliaris, tot i que la participació sovint ha estat més àmplia. L'any passat la jornada va treballar el tema de l'acompanyament a través de les formacions del jesuïta **David Guindulain**,

que va parlar de l'acompanyament personal, i del bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell**, parlant sobre l'acompanyament comunitari.

El resultat va ser tan engrescador que des de la Comissió d'Apostolat Seglar van sentir la necessitat de generar en el laïcat una espiritualitat d'acompanyament. "Vivim un moment en que el laïcat necessita formació i val la pena treballar-ho", explica **Anna Almuni**, delegada d'Apostolat Seglar de Barcelona. Una formació en acompanyament que va encaminada cap a un "lideratge laïcal i una responsabilitat laïcal".

Almuni explica que els capellans tenen molts anys de formació però el laïcat "no sempre ha rebut formació específica en aquests temes". Després de la jornada de l'any passat van valorar aquesta necessitat formativa real dels laics

i s'han decidit a engegar una Escola d'Acompanyament a nivell català pel laïcat. En la jornada del 9 de febrer, que serà ja la segona sobre el tema de l'acompanyament, engegaran la proposta formativa.

De febrer fins a inicis de setembre de 2019 llançaran la proposta i crearan el grup de persones interessades en rebre aquesta formació. "Caldrà fer una entrevista personal per saber l'interès de cada persona", reconeix Almuni, ja que "parlem d'una formació laical a fons, que no se centra tant en una part acadèmica sinó més en la gestió i responsabilitat que pugui assumir posteriorment aquella persona en el laïcat".

L'escola d'acompanyament s'iniciarà l'1 de setembre i durarà fins a l'1 de juny de 2020. El primer curs es treballarà l'acompanyament personal i implicarà tres trobades de cap de setmana, junt amb una trobada mensual personal, de setembre a maig, amb persones expertes en

acompanyament i en diferents punts de Catalunya per facilitar la participació de tothom. Des de l'organització es fa èmfasi en que és vital "que la persona que vulgui fer el curs faci experiència d'acompanyament personal".

Però hi ha demanda d'acompanyament espiritual avui dia? Almuni afirma que hi ha "un creixement en la demanda d'exercicis de vida diària, de recessos, i de recerca de persones que t'acompanyin". Però des de l'Apostolat Seglar català hi ha també una voluntat d'anar més enllà de tot això, "de desvetllar aquesta demanda".

El que és evident, explica Almuni, és que la fe "no és individualista, és una resposta personal però es fa camí amb els altres". I aquest camí és sovint mutu, "tu m'acompanyes i jo t'acompanyo". Per això des de les delegacions parlen d'espiritualitat d'acompanyament, "som responsables els uns i els altres". I l'espiritualitat d'acompanyament "és una manera d'entendre

la pròpia experiència creient". Jo soc acompanyat i jo acompanyo, però per això m'he de formar.

Almuni confessa que encara avui se sorprèn quan troba certes persones que expliciten que les acompanya algú, "jo pensava que en tot cas aquesta persona acompanyava!", explica, però és clar l'acompanyant no et diu el que has de fer, "camina amb tu, com el pare que camina amb els seus fills i els veu créixer, els acompanya", i això no és una debilitat sinó una fortlesa espiritual, afirma. "Dins del món laical no podem fer aquest servei també?", es pregunta la delegada de Barcelona, "la nostra responsabilitat com a delegats no és només recollir el que hi ha sinó desvetllar el que creiem que és bo pel moment laical que vivim i l'hem de promoure".

Amistats que sostenen monestirs

Fa temps que els laics han entès que necessiten de la vida religiosa. I viceversa. El grup d'**Amics i amigues del monestir de Sant Pere de les Puel·les** n'és un exemple. Donen suport material a la comunitat de monges benedictines i les ajuden amb la difusió dels actes que organitzen periòdicament. En aquest espai han trobat una espiritualitat que volen cultivar i fer créixer.

"Els laics ens oferim pel que calgui, fem voluntariat amb tasques del dia a dia i dinamitzem tot el que hi ha al voltant del monestir", explica **Paola Jubert**. Forma part del grup motor que promou aquest treball complementari entre vocacions. Organitzen, per exemple, tallers per donar a conèixer la Regla de Sant Benet. Mostren com es pot aplicar aquest text a la vida ordinària, més enllà de les parets que delimiten el monestir del carrer Anglès.

"A la **Regla de Sant Benet** hi trobem l'ús del temps, ordenació, la humilitat, l'obediència". Jubert assenyalava la riquesa i l'actualitat d'aquest text escrit fa 1.500 anys per endreçar la gent i facilitar la vida en comú. "Si saps interpretar la Regla, permet convida, facilita l'harmonia i la convivència i combina el treball, la pregària i el temps dedicat als altres".

El mes de gener van proposar un taller per descobrir la Regla **en relació a la família**; eren una quinzena d'adults i d'infants. I el proper 21 de febrer veuran quines connexions hi ha amb **el món del treball**.

Una manera de viure la fe

Què motiva aquest grup de laics a promoure i protegir la vida d'aquest monestir a Sarrià? "Al **monestir de Sant Pere de les Puel·les** hem

trobat una espiritualitat, una manera de viure la fe i la litúrgia que ens ha cridat l'atenció", assenyala Jubert. El grup d'amics del monestir neix en un moment en què les comunitats es van fent petites i es posa en perill la seva autonomia.

Treballen en una comissió de sis persones, que es van renovant. En aquest moment en formen part les monges **M. Teresa Furest** i **Roser Caminal**, i els laics **Albert Arqued**, **Carme Villaroya**, **M. Helena Cuyàs** i Paola Jubert. Els amics i amigues del monestir no s'han constituït en associació. La identitat, expliquen, els

la dona la institució que promouen. "Volem anar a qüestions molt pràctiques i no perdre el temps amb estructures jurídiques", diu Jubert.

50 amics i amigues

Però el projecte és molt més ampli. Una cinquantena de persones sostenen el monestir amb aquesta plataforma des que van obrir el web a finals de maig, on hi ha un **formulari d'inscripció** per a qui vulgui contribuir a mantenir la comunitat més antiga de la ciutat de Barcelona. Una realitat que s'obre amb les visites guiades al monestir que els amics i amigues

organitzen un cop al trimestre. Els serveix per presentar la realitat sovint desconeguda d'una comunitat que conviu i prega.

L'hora de meditació i de silenci, els tallers d'evan-geli o els balls contemplatius són activitats que regularment organitza la comunitat. Els participants responen a un dels perfils a qui volen arribar. Però també hi ha qui passa pel monestir perquè troba en l'hostatgeria "un oasi enmig de la ciutat", apunta Jubert. Un altre dels públics susceptible d'aquesta amistat col·laborativa.

“Paraula de Mestre, sembradors d’Evangeli”

Els passats dies 1 i 2 de febrer tingué lloc a Barcelona la **12a Jornada de Pastoral Educativa**, que, sota el lema Paraula de Mestre, sembradors d’Evangeli (Mt 13,14), aplegà prop d’un centenar de pastoralistes i mestres i professors de Religió al Seminari Conciliar de la capital catalana.

La jornada es va obrir amb unes paraules del secretari general de la FECC, **Enric Puig**, qui va recordar la importància de la pastoral en la missió de l’escola cristiana”. Va afirmar que, “en una societat en què la secularització avança i la interioritat ocupa el lloc de la pregària i l’experiència el del compromís, és necessari acostar la fe aquells nois i noies que en viuen allunyats”. També va remarcar que les “escoles cristianes han de ser obertes a tothom, sobretot als que més ho necessiten”, i va cloure el seu parlament

recordant que “cal treballar per l’esperança i des de l’esperança”.

La jornada va comptar amb dues ponències: La pastoral de les 99 ovelles, a càrrec de **Carles Armengol**, i La PARAULA a les nostres mans!, a càrrec de Glòria Barrete. En la seva xerrada, Carles Armengol va advertir que, “sense ovelles ni pastor, no hi ha pastoral”, i va centrar la ponència en la identitat cristiana a l’escola d’avui.

Armengol va assenyalar que la pastoral a l’escola cristiana es manifesta per tres vies: evangelitzar, viure i celebrar i educar amb inspiració cristiana. “No són excloents, però si la pastoral només s’expressa a través de la celebració del dia dels fundadors i poca cosa més, tenim una pastoral escarransida”. Armengol va destacar, doncs, l’educació d’inspiració cristiana com el

millor camí. “Presentar Jesús a l'alumnat i que n'esdevinguin seguidors”.

El que hauria de fer tot educador és “escoltar molt i parlar poc”

Pel que fa a la segona intervenció, la periodista **Glòria Barrete**, redactora de Catalunya Religió i guionista del programa de religió Signes dels Temps, va engrescar i emocionar els assistents amb un seguit de consells que les escoles poden aplicar a la pastoral seguint les paraules del Papa Francesc. A través de clips extrets del documental Francesc. Un home de paraula, dirigit per **Wim Wenders**, Barrete va resseguir el pensament del Papa, “les idees del qual són perfectament aplicables a la pastoral escolar”. En paraules de Francesc, el que hauria de fer tot educador és “escoltar molt, parlar poc i mirar sempre als

ulls”. El Papa denuncia al documental que vivim en un “món sord” i que la “indiferència ens allunya de tot allò que ensenya Jesús”.

La jornada també va incloure prop d'una desena d'espais pràctics, entre els quals Treballar la Bíblia a l'aula, Missioners a l'escola, Proposta inacabada de pastoral familiar, L'eco pastoral i el contacte amb la natura o Amb FE o sense FE, el Fet religiós t'aFEcta! A més a més, sota el títol Pastoral més viva a l'escola, es van presentar activitats i experiències: l'escola Solc Nou va exposar el seu projecte d'aprenentatge servei Educar con sentido; la mestra Maria Bargalló va presentar una experiència a partir de l'encíclica del Papa Laudato' Si; l'Escola Pia va presentar el projecte Afluents, en què ensenyen mares novvingudes a parlar català, i finalment el director

de La Salle Girona, **Quim Mataró**, i el **Germà Antoni Parera** van presentar l'estada solidària que el centre ha fet a Madagascar els darrers estius. “El nostre objectiu era convertir els 24 professors de l'escola en professors de Religió”, va cloure Mataró.

Una jornada amb música

La jornada també va comptar amb l'espectacle Música i vida, a càrrec del Grup Bufanúvols, i l'Eucaristia oficiada pel P. Enric Puig, en la qual va recordar que “hem de saber on volem anar, però també com anar-hi”, i va afegir que “hem de viure estimant”. “L'amor és sobretot el compromís, perquè, com diu Sant Pau, l'amor és l'única cosa que no passa mai, que és per sempre”.

Dimiteixen dos rectors i Tarragona convida a rebre denúncies d'abusos

L'actual rector de Constantí, **Xavier Morell**, ha abandonat el seu càrrec després que dimarts es fes **públic** que havia estat investigat per tocaments a menors i possessió de pornografia infantil. També dimecres ha **dimetit** com a rector de diverses parròquies properes a Arbeca **Josep Maria Font**. L'arquebisbat de Tarragona **convida** a les víctimes a denunciar qualsevol cas d'abusos als organismes judicials diocesans i a les autoritats civils. Per això ha ofert un telèfon i una adreça electrònica de contacte.

REDACCIÓ -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Primera edició del Talent Hubb al col·legi Maristes Les Corts

El col·legi Maristes Les Corts ha posat en marxa una nova iniciativa per posar en contacte els joves estudiants de 1r i 2n de Batxillerat amb la realitat del mercat laboral. Amb una particularitat: els orientadors són exalumnes i pares i mares del centre. El Talent Hubb Maristes Les Corts de dilluns és una novetat d'aquest curs per orientar professionalment els alumnes en col·laboració amb les famílies del centre. Més d'una quarantena de pares i mares de diversos àmbits van estar a disposició dels alumnes per ajudar-los en la seva tria d'estudis.

MARISTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'Escola Cristiana reitera que es mantenen les desgravacions de les aportacions a la concertada

Davant les informacions que explicaven que aquestes deduccions desapareixerien, des l'escola cristiana s'explica que aquesta situació afecta només casos concrets i aïllats, i que no hi ha cap avís oficial de l'Agència Tributària que afecti la generalitat dels pares que ha triat l'ensenyament concertat i que efectuat donacions. Des de la federació estatal d'Escuelas Católicas, confirmen que el Ministeri no farà cap canvi legal ni de criteri i que l'actuació de l'Agència Tributària en aquest àmbit segueix sent la mateixa que en els darrers anys.

ESCOLA CRISTIANA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

L'hort de la Fundació Benallar, un espai formatiu i terapèutic

L'hort és un espai de vida, on les verdures i les fruites, creixen cuidades per la mà d'un humà. Al peu del funicular de Vallvidrera (Barcelona) hi ha un hort molt especial on no tan sols hi creixen plantes. Nois africans en situació irregular treballen la terra, aprenen el nostre idioma i adquireixen hàbits per integrar-se en una nova societat que no sempre els acull amb els braços oberts. Aquests homes creixen, durant tres anys, de la mà d'un grup de voluntaris i la Maria Jose Susperregui i el Jalal Elamri, treballadors de la **Fundació Benallar**.

ESCOLA PIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La família de Pont i Gol dona el seu fons documental a l'arquebisbat de Tarragona

Aquesta setmana s'ha signat el document de donació del fons documental de l'arxiu del **Dr. Josep Pont i Gol**, arquebisbe de Tarragona entre els anys 1970 i 1983. A l'arxiu, conservat per la seva família, hi ha documentació personal i familiar, des de la seva etapa de vicari al Palau d'Anglesola, com a bisbe de diòcesi de Castelló i Segorb (1952-1970) i finalment com arquebisbe metropolità de Tarragona.

ARQUEBISBAT DE TARRAGONA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Jesuïtes de Barcelona rep la visita del Provincial Antonio España

La Plataforma Apostòlica Local de Barcelona Centre ha rebut aquesta setmana la visita del Provincial Antonio España SJ i del Delegat per a la Tercera Edat, Cipriano Díaz SJ, que s'han entrevistat amb els jesuïtes de les comunitats que es troben en aquest territori. La PAL Barcelona compta amb sis comunitats, amb gairebé un centenar de jesuïtes. El Provincial i el Delegat han visitat les comunitats del Sagrat Cor (Llúria), Nostra Senyora de la Victòria (Palau) i Xavier (Margenat), de Barcelona, però també s'han traslladat a les poblacions de Sant Cugat i Manresa, integrades en aquesta PAL.

JESUÏTES | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Una empresa compra l'església de la Coromina i la llogarà per actes
Dv, 01/02/2019 | El 9Nou

Exhaurides les places per a la visita ignasiana «Hora 20.22»
Dl, 04/02/2019 | Regió 7

L'Església recapta 267,8 milions d'euros de l'IRPF, la xifra més alta des del 2007
Dm, 05/02/2019 | El Món

La fundació liderada per sor Lucía a Manresa ja dona sostre a 48 persones en 18 pisos cedits
Dm, 05/02/2019 | Regió 7

El Vaticà va investigar dos capellans de Tarragona per presumptes casos de pederàstia
Dm, 05/02/2019 | Tarragona Digital

El Papa admnet abusos sexuals de sacerdots i bisbes a monges
Dm, 05/02/2019 | La Vanguardia

L'arquebisbe Pujol ha de presentar la renúncia per edat aquest divendres
Dj, 07/02/2019 | Arquebisbat de Tarragona

Santiago Bueno: "Cal donar temps per les denúncies. Una forma de reparació pot ser una indemnització."
Dv, 08/02/2019 | CCMA

Dilluns 11 de febrer

- **Festa de la M. de Déu de Lourdes a Can Cerdà.** 16:30 h. Capella de M. De Déu de Lourdes. Cerdanyola del Vallès.
- **Experiències de voluntariat en la pastoral de Salut.** 18 h. Fundació Valvi. Girona.

Dimarts 12 de febrer

- **Existeix Déu?,** curs virtual de Josep Cobo.
- **Col·lecció de consells pràctics dels savis, per Marià Corbí.** Del 12 al 14 de febrer. De 18:45 a 20:45 h. CETR. Barcelona.
- **Grup de lectura de 'La penúltima bondat', de Josep M. Esquirol.** Del 12 de febrer al 26 de març. De 19 a 20:30 h. Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (ISCREB). Barcelona.
- **Presentació de 'Claves de simbologia', de Jaime D. Parra.** 19:30 h. Llibreria La Central. Barcelona.

- **Tallers d'Oració amb Francesc i Clara.** De 19:30 a 20:30 h. Organitza Família Franciscana de Catalunya. Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció.
- **Crisi econòmica i crisi de valors: l'ou o la gallina, amb Josep F. Mària, sj.** Professor a Esade. De 20 a 21 h. Locals parroquials de Santa Maria. Igualada.

- **Vox Luminis: The Reformation.** 20 h. Organitza l'Auditori de Barcelona. Basílica de Sana Maria del Pi.
- **La panoràmica religiosa i espiritual, amb Ramon M. Nogués.** 21:30 h. Parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova. Barcelona.

Dimecres 13 de febrer

- **Raimon Panikkar: Viure l'aventura intercultural.** Del 13 al 20 de febrer. De 15:30 a 20:30 h. Biblioteca Martí Rosselló i

- Lloveras. Premià de Mar.
- **Grups de diàleg per la cohesió social.** 19 h. Organitza Ajuntament de Barcelona i AUDIR. Sala Martí l'Humà - MUHBA. Barcelona.
- **La Catalunya jueva, amb Moriah Ferrús.** 19 h. Ateneu Barcelonès. Barcelona.

Dijous 14 de febrer

- **Marxa de la Solidaritat.** De 9:15 a 13:00. Organitza Mans Unides. Camp de Mart. Tarragona.
- **Presentació de 'Luter', d'Antoni Gelonch.** 10 h. Organitza Viena Edicions. Llibreria La Capona. Tarragona.
- **Presentació de 'Cómo santa Teresa me acompañó al sufismo', de Mardía Herrero.** 19 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **La convivència, qüestió de gènere, per Carmina Pardo i Jordina Freixanet.** 19:30 h. Aula Magna de l'Institut d'Estudis Ilerdencs. Lleida.

- **Els mites grecs, per Domingo Cía.** 19:30 h. Organitza Escola de Teologia del Maresme. Casal de la Parròquia de Sant Josep. Mataró.
- **La causa de Jesús: el Regne de Déu.** 19.45 h. Organitza Equip de pastoral obrera de Sant Boi de Llobregat. Parròquia de Sant Antoni Maria Claret. Sant Boi de Llobregat.
- **El cervell i el benestar, amb Ramon M. Nogués.** 20 h. Parròquia de Sant Joan Baptista. Reus.

Divendres 15 de febrer

- **Etnografiant els sikhs, per Sandra Santos-Fraile.** 13 h. Organitza ISOR. Sala de reunions de la Facultat de C. Polítiques i Sociologia de la UAB. Cerdanyola del Vallès.
- **Pregària Profunda-Aprofundiment, amb Xavier Melloni sj i equip.** Del 15 al 17 de febrer. Cova de Sant Ignasi. Manresa.

- **VI Jornades Pedagògiques #6JPMM.** Divendres 15 a les 18 h i dissabte 16 a les 14 h. Col·legi Maristes Montserrat. Lleida.
- **Presentació del llibre "DOCAT. Què cal fer?** La Doctrina Social de l'Església. De 19 a 20 h. Llibreria Claret. Barcelona.
- **Congrés de Confraries de Setmana Santa.** Fins diumenge 17. De 19:30 a 16 h. Ajuntament de Lleida.
- **"Les Benaurances" per Adolfo Chércoles, sj.** De 20 a 21 h. Caputxins de Pompeia, Barcelona.

Dissabte 16 de febrer

- **Cap de setmana de silenci, per Maria Fradera i Teresa Guardans.**

16 i 17 de febrer. CETR.

- **II Aplec de mestres i professors cristians de Catalunya.** Organitza Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya i Fundació Escola Cristiana de Catalunya. Centre Tarraconense de Tarragona-El Seminari. Tarragona.
- **L'hinduisme, per Núria Sala.** De 10 a 19 h. Organitza Laia Sadurní i Pilar Mariné. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.
- **Trobada de catequistes de la diòcesi de Terrassa.** De 10 a 14 h. Centre Borja. Sant Cugat V.
- **Recés de l'ACO: Aneu per tot arreu i doneu fruit.** De 10 a 14 h.

Parròquia Sant Paulí de Nola. Barcelona.

- **Jornada interdiocesana de pastoral juvenil.** De 10 a 17:30 h. Organitza Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears. Col·legi Sant Pau Apòstol. Tarragona.
- **Les "catedrals" perdudes de Tarragona, per Andreu Muñoz. 11 h.** Organitza Associació Amics de la Catedral de Tarragona. Museu Bíblic Tarraconense. Tarragona.
- **Visita a l'exposició 'L'equilibri possible'.** 12 h. Museu de Montserrat.
- **Alternative History. 20 h.** Organitza l'Auditori. Basílica dels Sants Just i Sant Pastor. Barcelona.

Diumenge 17 de febrer

- **Jornada de l'Hospitalitat de Lourdes.** 11 h. Catedral de Tortosa.
- **Teatre-Dansa Classic del Sud de l'Índia.** De 11 a 18 h. Espai Ioga. Granollers.
- **Concert de veu, orgue i arpa.** 18 h. Església de Sant Gaietà - Pares Teatins. Barcelona.
- **Monaquisme i evangeli, amb Griselda Cos.** 18 h. Monestir de Sant Pere de les Puel·les. Barcelona.

Pensem en l'origen, en allò que som i en el futur de la nostra essència. Aquesta setmana educadors i educadores dels nostres centres @VedrunaCat fan el curs Línies Vedruna. Reptes d'ahir, avui i demà #escolacompromesa #escolaambvalors

12:09 · 07 febr. 19 · Twitter for Android

#ESCOLAPIABALMES Ahir vam iniciar la Beca Mexicali amb els alumnes de 5è i 6è! L'Àngels Doñate va venir a explicar-nos què són les "escuelitas de tareas" de Mèxic. D'aquí a un mes en farem un tast...@escolapiacat @FESeducacio

18:16 · 02 febr. 19 · Twitter for Android

Catalunya Franciscana és una revista que hauria de ser a moltes sales d'espera, enhorabona, caputxins.cat

15:44 · 05 febr. 19 · Twitter for iPhone

Busqueu escola? Tenim tot un món per descobrir al vostre abast. Vine'ns a conèixer! #MaristesInnova

9:58 · 06 febr. 19 · Twitter Web Client

El Papa Francisco a los Hermanos de San Juan de Dios: "lleven la compasión y misericordia de Jesús a los enfermos y a los más necesitados" ohsjd.es/noticia/papa-f...

⬇️ Papa Francisco | Vatican News

11:38 · 04 febr. 19 · Twitter Web Client

El 4t concert 'Cors Solidaris per un món d'oportunitats' fa vibrar el teatre de La Salle Bonanova ow.ly/KbbH3Dnzplix #SomLaSalle #MiraMésEnLlà #300LaSalle

⬇️ La Salle Bonanova | 8 més

13:24 · 04 febr. 19 · Twitter Web Client

Sala plena a CJ per parlar sobre el paper de les dones a l'Església en aquesta sessió dels #DillunsDH que hem titulat "Cap a un 8 de març dins l'Església". Un tema molt necessari.

19:13 · 04 febr. 19 · Twitter for Android

Classe oberta: El dol migratori en els nens i joves que arriben En el marc del Postgrau d'infants i joves migrants que arriben sols (MENA) Divendres, 22 de febrer a les 18h a la Facultat Pere Tarrés - URL [Inscriu-te aquí: ow.ly/yjSI30ntzTb](http://ow.ly/yjSI30ntzTb)

11:45 · 05 febr. 19 · Hootsuite Inc.

Compartim amb vosaltres imatges d'aquest magnífic espai en què s'aprecia la volta hiperbòlica de l'absis, i on destaca la representació del Déu creador.

10:53 · 05 febr. 19 · Twitter Web Client

..@Pontifex: "Tots necessitem ser guarits i tots podem guarir els altres si som humils i mansos: amb una bona paraula, amb paciència o amb una mirada" #SantaMarta

15:38 · 07 febr. 19 · Twitter for iPhone

Resum en paper de la setmana. ISSN 2604-7012. Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Director: Jordi Llisterrí i Boix. **Redacció:** Joan B. Galí, Laura Mor i Glòria Barrete. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Lucía Montobbio, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer Nàpols 346, 2n E. 08025 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

ENTITATS COL·LABORADORES

